

Vedtagelse —, som jeg ikke er helt vis paa er blevet afgjort ved de korte Replikker, der er vekslede mellem det 7de Medlem for 6te Kreds (Gisselbæk) og den højtærede Minister. Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds vil — jeg ved egentlig ikke hvorfor — meget nødig have, at den almindelige Bestemmelse fra Hjælpekasseloven om hvilende Erhvervelse af Forsørgelsesret skulde overføres til denne § 3, men dertil svarede Indenrigsministeren, at det er heller ikke Meningen, da Hjælpekasserne kun vil faa med Administrationen at gøre i den Forstand, at der udbetales gennem Hjælpekasserne, og det er vistnok rigtigt. Men jeg vil sige til det 7de Medlem for 6te Kreds: Hvad vilde han egentlig opnaa ved at ændre Loven i den Retning? For da det drejer sig om en Ændring af Fattiglovens § 61, vil jeg gøre opmærksom paa, at enhver Hjælp, der ydes i Henhold til § 61, har hvilende Erhvervelse af Forsørgelsesret til Følge som Følge af den Lov, der blev vedtaget af Rigsdagen den 25. Februar 1914, og som har Nr. 36. Hvis det ærede Medlem vil se denne Lov efter, vil han se, at hvis dette Lovforslag ændredes, saaledes at Hjælpekasserne gaar ud, vilde vi glide over i § 61, altsaa bort fra Hjælpekasseadministrationen over i § 61, og naa akkurat samme Regel om hvilende Erhvervelse af Forsørgelsesret, for den findes baade i Hjælpekasselovgivningen og i § 61. Da Indenrigsministeren imidlertid har svaret, som han har, at den Bestemmelse ikke skulde komme til Anvendelse ved Hjælpekassernes Administration af denne Lov, kan jeg ikke have noget imod den nuværende Formulering, da jeg synes, at det overfor en isoleret og midlertidig Lov kan være ganske ligegyldigt — det er maaske for stærkt et Udtryk, men ikke af stor Betydning for nogen Side at faa denne Bestemmelse ind i Loven.

Maa jeg i Anledning af, hvad det 8de landstingsvalgte Medlem (Oluf Jensen) sagde, gøre en kort Bemærkning. Jeg er enig med ham i, at der af Justitsministeriet, som jeg sagde før, burde være truffet Foranstaltninger, om ikke til offentlig saa dog til vederlagsfri Behandling. Men hvis jeg ikke husker fejl — jeg har ikke Loven ved Haanden —, er det saaledes, at med Hensyn til vederlagsfri Behandling kan Kommunerne selv tage Initiativet, Kommunerne kan indstille til Justitsministeriet, at en Sygdom midlertidigt eller endeligt optages blandt dem, der behandles vederlagsfrit, og hvis jeg altsaa husker rigtigt — det tror jeg, jeg gør —, er Forholdet

det, at det ærede Medlem, som oven i Købet er Formand for Købstadforeningen, for længe siden maaske kunde have faaet dette Ønske opfyldt ved, at man fra en eller anden Kommune eller fra Kommunernes Repræsentation, Købstadforeningen, havde rettet Anmodning herom til Justitsministeriet.

Gisselbæk: Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) spurgte, hvad jeg vilde opnaa ved at faa Loven ført ud i Praksis paa den Maade, at Modtagelse af Hjælp i Henhold til den ikke skulde afbryde Erhvervelse af Forsørgelsesret. Min Tanke var at faa Loven affattet saaledes, at det ikke skulde kunne være Genstand for forskellig Opfattelse fra Opholds- og Forsørgelseskommunen, hvad Meningen var. Det har man set mange Gange før, at Lovene ikke har været saa klart affattede paa forskellige Punkter, og det har givet Anledning til meget Skrivi og mange Bryderier. Derfor ønskede jeg at faa klart konstateret, hvorledes Loven skal praktiseres, og jeg mente, at det vilde være det mest humane og rigtige, at Modtagelsen af Hjælp gennem Hjælpekassen efter denne midlertidige Lov ikke skulde afbryde Erhvervelse af Forsørgelsesretten.

Indenrigsministeren (Rode): Det Spørgsmaal, som rettedes til mig af det ærede Medlem, der nu talte, var, om Lovens § 3 vilde medføre nogen Ændring i det Forhold, som han ikke ønskede ændret. Dertil kunde jeg kun sige, at Lovens § 3 ikke vil medføre en saadan Ændring, idet det drejer sig om en Hjælp, der ydes gennem den kommunale Hjælpekasse som en offentlig Kasse, og eftersom der ikke er stillet de særlige Hjælpekassebetingelser for Modtagelsen af denne Hjælp, kan der ikke blive Tale om særlige Virkninger af Modtagelsen af denne Hjælp. Det er kun dette, jeg har udtalt mig om. Med Hensyn til §§ 1 og 2 ligger Forholdene forskelligt, forsaavidt som, hvad det ærede Medlem meget rigtigt har bemærket, § 1 indeholder en Ændring i Fattiglovens § 61, medens § 2 er en Anvendelse af Tuberkuloselovens § 9. Jeg har kun kunnet besvare det Spørgsmaal, som er rettet til mig, det, der drejer sig om, hvorvidt § 3 medfører nogen Forandring i Forholdet, og det maa jeg benægte.

Steincke: Ja, men saa forekommer det mig egentlig, at vi godt kan slutte denne Diskussion. Det ærede 7de Medlem